

K·MEO

DEL MISTO A LA BOMBA

Iraqià crema Alcorà i reben els suecs

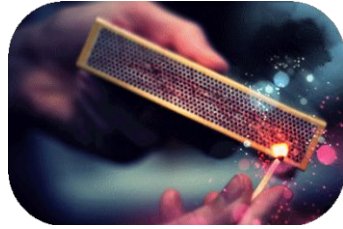
El món, per si ho volen saber, està com una bitlla. Per demostrar-ho, ens en parla...

Em dic Salwam Momika. Soc iraqià i visc a Suècia (no per negocis, per refugiat). Suècia és més ensopida que el cine de Bergman. Els iraqians estem fets a la gresca, sobre tot a guerres i coses així i Suècia, sobre tot a les nits és com un forat negre. Total que un matí mentre passava

la ressaca (això sí que està bé a Suècia), vaig imaginar-me el dia que començava. El millor era el suïcidi... de fet ja soc una mica suec.

I aleshores, Alà em va inspirar. Allí, a l'estanteria de fusta blanca d'Ikea hi havia l'Alcorà. Els refugiats sempre portem l'Alcorà sota el braç quan fugim d'Irak per fer notar que som refugiats però creients. I em va venir la idea. Cremar-lo. Per què preguntareu? Aquesta no és la pregunta. La pregunta és: I per què no? A Suècia pots cremar el que vulguis sempre que després netegis les cendres. I ho vaig fer, però a la sueca. Primer vaig demanar permís i els jutges me'l van donar. Llibertat d'expressió se'n diu, una frase que a l'Irak no té traducció.

El que jo no sabia era que aquella pantomima per fer-me passar l'avorriment portaria tanta cua.

Sembla que Irak i l'Islam en general està més pendent d'iniciar guerres i conflictes per qualsevol ximpleria que per arreglar les ximpleries que fan a casa. Cremar un llibre no és el més intel·ligent que hi ha, estic conforme, però tampoc n'hi ha per començar una guerra santa amb Suècia. Quina culpa en tenen els pobres suecs?

Han passat uns dies i la cosa s'embolica cada vegada més. Ara s'hi ha ficat fins i tot Turquia, que ja em direu que hi fot aquí Turquia al marge de buscar excuses perquè Suècia no entri a l'OTAN.

Francament, no sé si cremar el món en general o cremar-me a mi mateix però una cosa us diré, els déus comencen a empenyar-me. Tant de poder i tant desinterès per arreglar les coses.

GARSA PROSTÀTICA

TENIEN RAÓ

Relació entre amenaça de bombes al metro de Barcelona i Europol

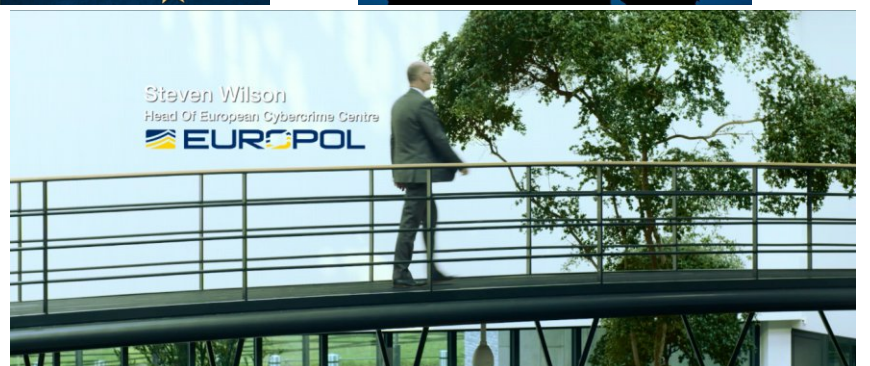
L'Europol és un joc de taula, copiat de l'Interpol però més facilet. S'hi pot començar a jugar als set any. Cada jugador té sis cartes amb ninots pintats com a policies de diferents països. Tires un dau i segons la casella que vagi, comença una investigació. A cada tirada de dau el cas es complica perquè es descobreixen connexions internacionals complicades en l'afer. De mitjana, quatre de cada vuit jugadors, pleguen a la poca estona d'iniciat el joc i passen a l'Oca. La resta, fan trampes i es donen pistó dient que han resolt el cas. Mentida.

Fa temps que s'ha introduït el joc a les comandàncies policials europees. En la primera partida, el dau va caure sobre la casella de Catalunya i la segona sobre un nen que plorava al trobar-se davant seu a un antiavalots. A partir d'aquí, el garbuix.

Molts jugadors van abandonar però els més tossuts seguien. Després van venir les trampes, les mentides... calia encaixar les peces. La policia espanyola que era la que hi posava més ganes, va redactar un informe on conclouia que Catalunya era terrorista en general i especialment els independentistes.

Les altres policies no es van llegir l'informe (no acostumen a llegir gaire els policies) però s'ho van creure i van declarar guanyadors del joc a la policia espanyola i a continuació van declarar l'independentisme català com a membre de la família terrorista europea.

Tothom sabia que l'informe era una

mala trampa mal redactada però un policia mai dubte d'un altre policia perquè si no allò seria una casa de putes. I així ha anat passant el temps fins que...

No fa gaire a l'Estació de metro de la Plaça Catalunya, es van produir dues amenaces de bomba. No eren bombes, ni l'una ni l'altra però la policia espanyola ha recordat el caràcter terrorista dels independentistes catalans i reivindiquen una medalla a canvi dels seus anteriors pronòstics. Els hi donaran.